

844 A.

Scanning
Storage
Solutions

KARMAAC

Product ID: 8314 40 (1000)
Product ID: 8320 40 (1000)
Product ID: 8325 40 (1000)
Product ID: 8330 40 (1000)
Product ID: 8335 40 (1000)

844 A

BATCH

001
1000000001

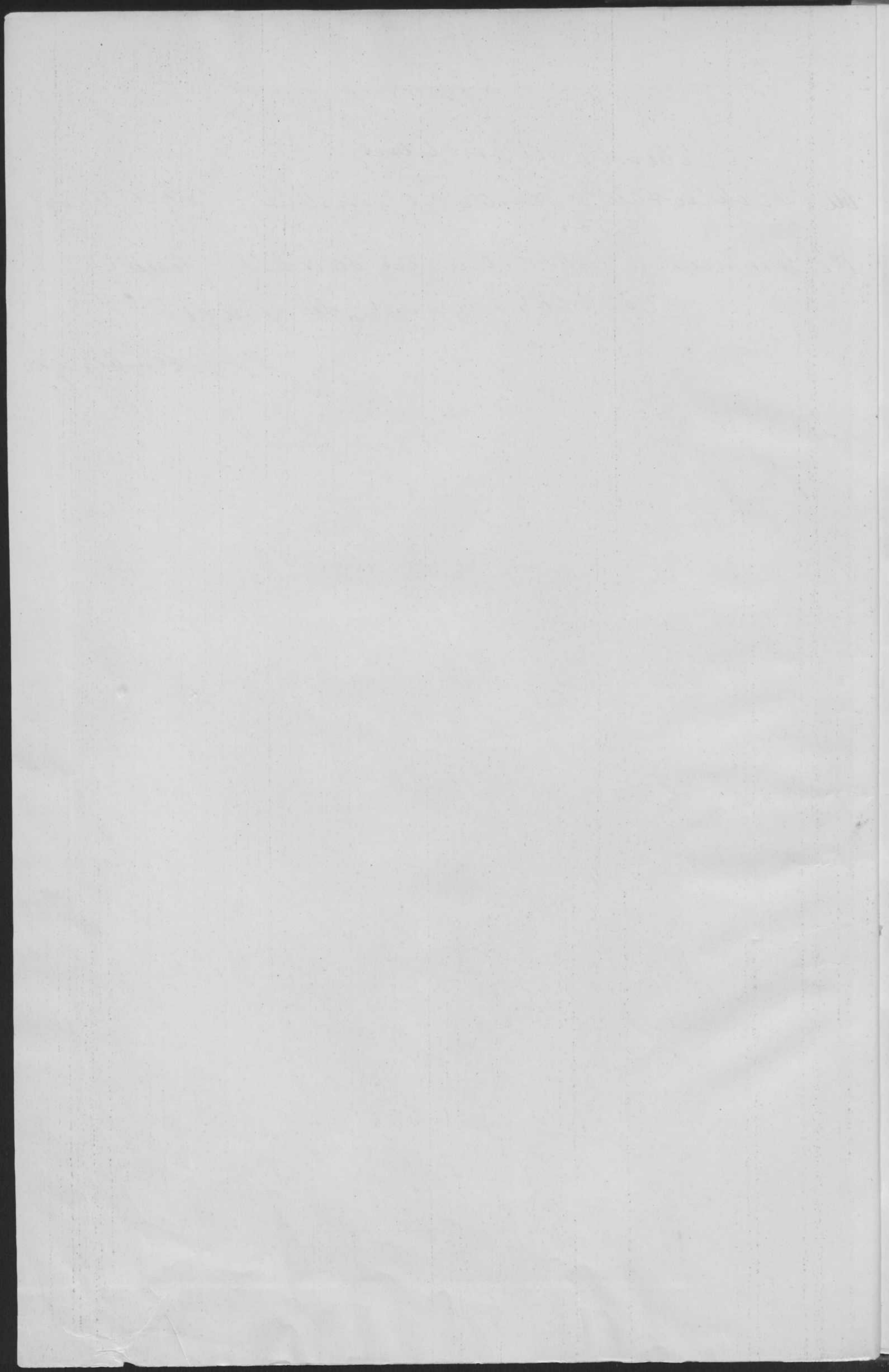
1000000001

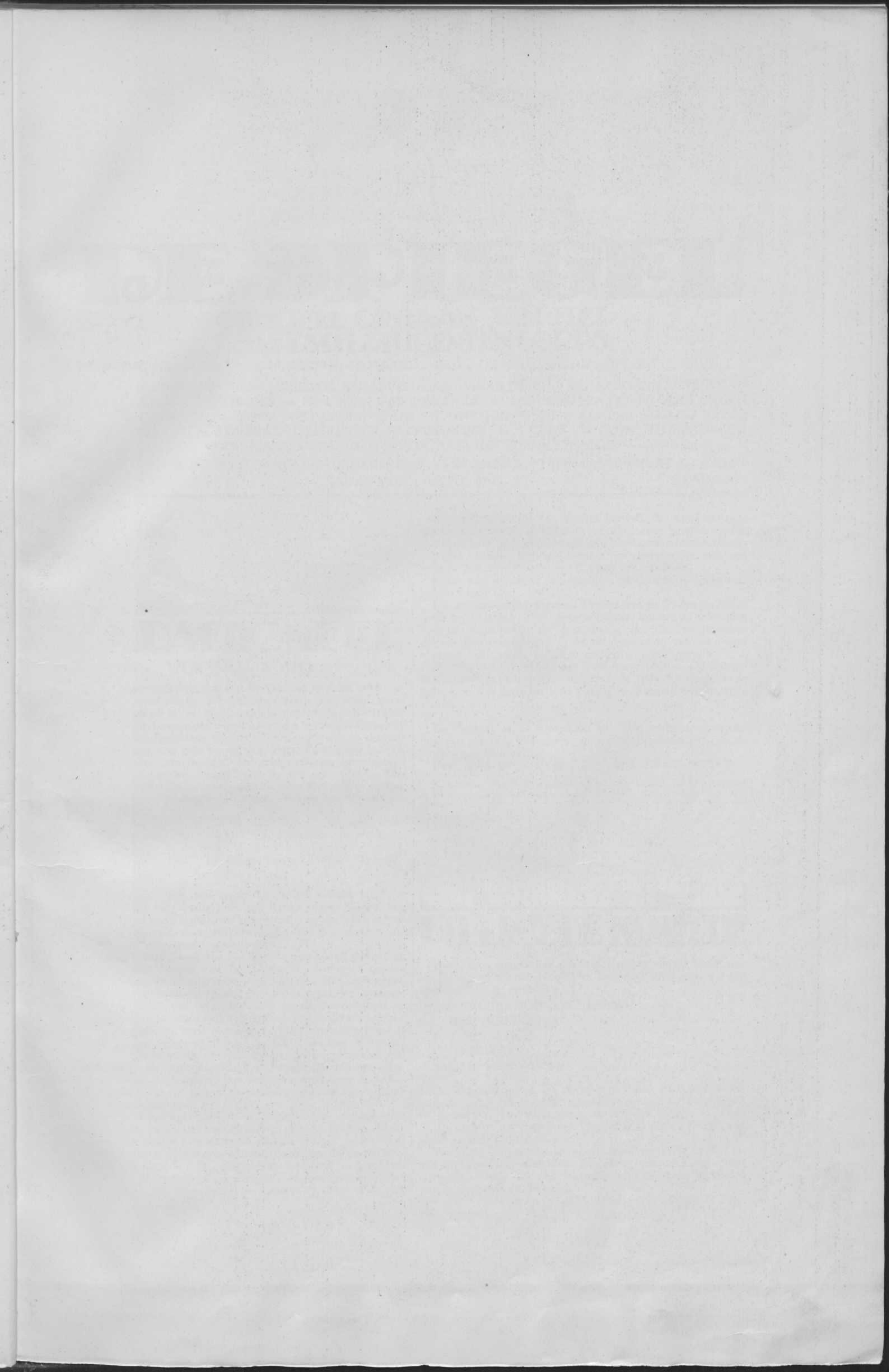

0100000001

Aan geboden aan
de Bibliotheek van de Technische Hoogeschool.
door
de Commissie tot Restauratie van het officieel
Corp. sorg aan: "de Spiegel"

3 September 1928.

1911
BIBL
1111

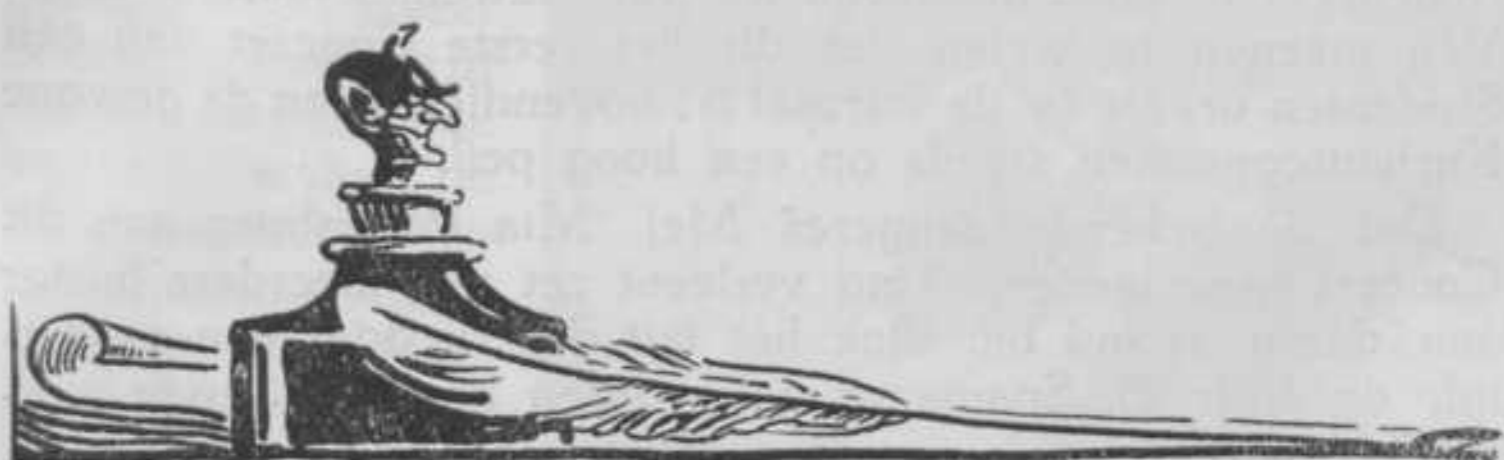

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET
DELFTSCH STUDENTENCORPS

DE REDACTIE WORDT NADER BEKEND GEMAAKT. - RED.-ADRES P/A DE ADM. HIPPOLYTUSBUURT 4.
DIT BLAD VERSCHIJNT DES VRIJDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. - DE JAARGANG LOOPT VAN
SEPTEMBER TOT SEPTEMBER. - DE LEDEN VAN HET DELFTSCH STUDENTEN CORPS ONTVANGEN
HET BLAD GRATIS. - VOOR NIET-LEDEN IS DE ABONNEMENTSPRIJS f 4.50 PER JAAR. - LOSSE
NUMMERS f 0.20. - ADVERTENTIEPRIJS PER GALJARDREGEL 12½ CENT. - COPIE TE BEZORGEN
VOOR MAANDAGMIDDAG 4 UUR AAN HET REDACTIEADRES

UITGAVE EN ADM. BOEKHANDEL & DRUKKERIJ W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 4 - DELFT
1e JAARGANG VRIJDAG 29 AUGUSTUS 1924 NUMMER 1

REDACTIONEEL VOORWOORD.

Het is opmerkelijk dat een voorwoord meestal eerst geschreven wordt als de overige copie reeds verzameld, gezet en gecorrigeerd is, het blad persklaar staat en de chef-drukker langzamerhand wanhopig wordt door de min of meer lakonieke rust van den Redacteur die het Voorwoord wel in zijn gedachten maar nog niet uit de pen heeft. En al moge het ook waar zijn dat „de Spiegel” in vele opzichten hemelsbreed verschilt van andere weekbladen, in dit eene opzicht vertoont het verbluffende overeenkomst met alle andere, die ook eens den meest bedaarde aller chef-drukkers een zenuwcrisis nabij brachten.

En thans, nu het eerste nummer van „de Spiegel” reeds in brokken zetsel vóór mij ligt, wil ik trachten nog een korte uiteenzetting te geven van het ontstaan, de bedoeling en den opzet van „de Spiegel”, het orgaan van het Delftsch Studenten Corps.

De gedachte aan een eigen Corpsblad dateert niet van den jongsten tijd: reeds jarenlang liepen eenige Corpsleden met het denkbeeld rond, het koesterend met de warmte van hun enthousiasme, maar twijfelend of de schoone plannen wel immer tot werkelijkheid zouden rijpen.

Thans is de Spiegel van ijle fantasie tot realiteit geworden.

Het groote belang van het Corps bij een eigen orgaan zal wel geen toelichting behoeven. De Spiegel moet worden de reële, wekelijksche band die alle Corpsleden tezamen bindt, de leden van de oudste tafel op de Bovenetzaal en degenen wier haartooi zich nog nauwelijks van de teisteringen van den groentijd heeft hersteld; de fijnst besnaarde Pianist en de rauwe reïncarnatie van de portretten van Klikspaan en Verheull; de vurige geestesdrijver en de apatische obscuurling; vóór- en tegenstanders van de aanschaffing van „het Leven” voor de leestafel; met benzinegeuren omzweefde bezitters van H. D. of Indian en armzalige figuren op trapfiets met belastingplaatje.

Schoon is de roeping van de Spiegel want al deze antipoden zullen tenminste wekelijks iets gemeen hebben. Maar nog breder zijn de perspectieven die „de Spiegel” opent. Niet slechts de Corpsleden tezamen binden doch allen die op eenigerlei wijze zich voor de T.H. interesseeren. Voor hen zal de rubriek Technische Hoogeschool onschatbaar materiaal leveren zonder hetwelk vergeten zal worden om examen te doen of er zich

zelfs voor op te geven; zonder hetwelk de eerste colleges regelmatig verspijeld zullen worden; zonder hetwelk men in onwetendheid zal verkeeren omtrent de examenprestatie's zijner collega's, zoodat het zou kunnen voorkomen dat men zou nalaten hen te condoleeren of geluk te wenschen.

Maar nog wijder is het verschieft dat in den Spiegel weerkaatst wordt.

De samenwerking tusschen Professoren en Studenten, reeds jaren op elks tong, is niet meer een frase. Immers de kolommen van ons blad staan ter beschikking van alle Hoogleeraren en wij vertrouwen dat zij na de toezending van dit eerste nummer het contact zullen wenschen te prolongeeren.

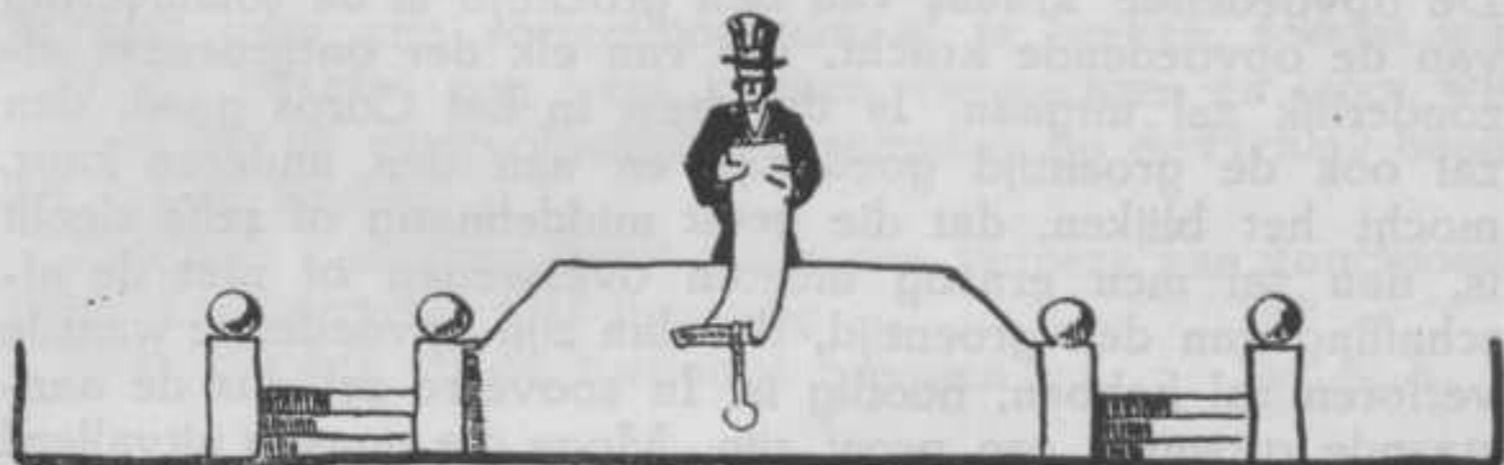
Kortom de Spiegel is het blad voor *Allen*. De Spiegel heeft geen godsdienstige, politieke of zedelijke tendens, de Spiegel is dus *juist* het blad waarin uw meening weerspiegeld wordt.

De Spiegel is U onmisbaar als Uw rekenlat, even onmisbaar als Jan Wemmers voor den Bibliothecaris, ja, als Kiela voor Barber! *)

Delft, 29-8-'24

L. L. W. v. SOEST.

*) Inderhaast vergat ik de gebruikelijke beloften te doen wat betreft inhoud en versiering. De Spiegel zal evenwel deze beloften alle vervullen. v. S.

UIT 'T ROODE KAMERDE

Door de goedkeuring van het Verslag van de Verificatie en Décharge-Commissie werden benoemd tot Eereleden van den Senaat, de Heeren:

J. C. JELGERHUIS SWILDENS.
C. GELDERMAN.
A. J. MIJNLIEFF.
D. T. RUIJS.
E. L. A. DRIESSEN.

De Thesaurier van den Senaat, de Heer F. Bakker Schut is door ziekte genoodzaakt gedurende eenigen tijd buitenlands te verblijven. De Vice-Secretaris van den Senaat, de Heer A. L. de Vos tot Nederveen Cappel bekleedt de functie van waarnemend Thesaurier.

Teineinde vertraging te voorkomen verzoekt de Senaat alle stukken, die voor den Thesaurier van den Senaat bestemd zijn thans aan den waarnemend Thesaurier te zenden per adres Societeit Phoenix.

DE GROENTIJD.

Niet zonder bedoeling verschijnt het eerste nummer van de Spiegel eenige dagen vóór den aanvang van den groentijd. De Senaat wilde deze gelegenheid te baat nemen om nog eens aan alle Corpsleden (en tevens aan alle buitenstaanders) mede te deelen welke zijn opvattingen over den groentijd zijn. Nadrukkelijk wordt er nog aan herinnerd dat de ontgroener tegenover het candidaat-lid uitsluitend gebruik moet maken van zijn moreel overwicht; pogingen om te trachten op andere wijze overwicht te verkrijgen worden door den Senaat ernstig afgekeurd en zoo noodig zal de Senaat niet aarzelen krachtig in te grijpen.

In zijn rede bij de aanvaarding van het Presidium heeft de President van den Senaat de volgende woorden aan den Groentijd gewijd; zij geven nog geheel de opvattingen van den Senaat dienaangaande weer:

Over de groentijdsbezwaren kan verschillend geoordeeld worden. Ik geloof niet, dat enkel het groentijdsbezwaar velen, op wier lidmaatschap het Delftsch Studenten Corps prijs behoort te stellen, zal weerhouden om toe te treden. Toegegeven moet echter worden dat het woord „Groentijd” nog steeds in de ooren van velen een magischen en onaangename klank heeft behouden, dat menigeen nog met een lichte huivering terug denkt aan de verhalen van tientallen jaren geleden, dat velen ook aan het begrip groentijd nog gedachten associeeren die, wanneer men kennis neemt van de werkelijkheid, veelal beschouwd kunnen worden als de producten van fantasie, soms ook als de gevolgen van een anti-groentijdpropaganda die, op een gevaarlijke wijze generaliseerend, de uitzonderingen als de regel, de fouten als de essentie tracht voor te stellen.

Natuurlijk geldt dit niet de meer ernstige stemmen die tegenwoordig ook in den studentenwereld tegen den groentijd worden gehoord. Het lijkt mij van belang op deze plaats het standpunt van den Senaat betreffende den groentijd uiteen te zetten.

In het Delftsch Studenten Weekblad van 15 Februari j.l. heeft de Politieke Tinnegieter een artikel aan den groentijd gewijd en hij heeft daar als zijn meening verdedigd, dat de groentijd zooals die in de laatste jaren was, zijn bestaansgrond had verloren. Als oplossing gaf hij een groentijd op voet van gelijkheid, die langer zou duren en de nieuw-aankomenden beter in contact zou brengen met de vereenigingen. De meening van dezen Senaat is dat een prijsgeving van den voet van ongelijkheid voor den groentijd ongewenscht is. De fouten die den tegenwoordigen vorm van den groentijd nog aankleven, zijn naar zijn meening geen onafwendbare gevolgen van het huidige stelsel, doch moeten veeleer als uitwassen beschouwd en dus als zoodanig bestreden worden.

De Senaat zal dan ook in den aanstaanden groentijd ernstig waken tegen misbruiken. Meer dan vorige jaren gebruikelijk was, zal de Senaat gebruik maken van zijn bevoegdheid tot Rechtspraak, zooals die in Hoofdstuk 13 der Corpswet is vastgelegd.

Maar, mijne Heeren, ik heb echter de goede verwachting dat dergelijke strenge maatregelen niet noodig zullen blijken. De opvoedende kracht van den groentijd is de sommeering van de opvoedende kracht, die van elk der ontgroeners afzonderlijk zal uitgaan. Is de geest in het Corps goed, dan zal ook de groentijd goed zijn en aan den anderen kant, mocht het blijken, dat die geest middelmatig of zelfs slecht is, dan zal men ernstig moeten overwegen of niet de afschaffing van den groentijd, die dan zijn opvoedende waarde verloren zal hebben, noodig is. In zooverre zal dus de aanstaande groentijd een proef zijn. Moge die gunstig uitvallen! Ik wil hier nog eens ieder Corpsslid met nadruk op zijn plicht wijzen, ook de ouderen, die zooveel er toe kunnen bijdragen om den groentijd aan zijn doel te laten beantwoorden.

Spreken over „Corpsenthousiasme” heeft geen zin, wanneer mee tevens bereid is steeds met zijn beste krachten den naam van het Corps hoog te houden, ook in den groentijd.

Het Groningsch Studenten Corps heeft eenige jaren geleden zijn groentijd op voet van ongelijkheid afgeschaft. De resultaten schijnen ons niet aantrekkelijk toe.

Mijne Heeren, het is thans aan U om te toonen dat inderdaad de groentijd van het Delftsch Studenten Corps een opvoedende kracht bezit, dat de groentijd nog een levend bestanddeel van ons Corps uitmaakt.

De Senaat verzoekt adreswijzigingen in te schrijven in het daarvoor bestemde register op de kleine Leeszaal der Societeit Phoenix of hem daarvan schriftelijk kennis te geven.

Namens den Senaat,

J. BADON GHIJBEN,

Secretaris.

DE APOLLO UITVOERING IN HET KURHAUS.

Het D.S.C. legt de laatste jaren ook buiten Delft eer in met zijn Corpsvereenigingen: Laga won te Parijs het Olympisch kampioenschap voor Twee zonder stuurman, voorts nog in Zürich het Europeesche voor Twee met stuurman; Tooneel heeft een opvoering gegeven te Maastricht, de Kadans heeft door haar optreden in Vlissingen en Middelburg dezen zomer aldaar de reputatie van Delft op muzikaal gebied gegrondvest.

Thans komt Apollo aan de beurt om in Scheveningen te toonen dat ook op het gebied der Muziek Kunst (met een nog grootere K dan die van Kadans!) het D.S.C. ernstige beoefenaars telt.

Naar wij gehoord hebben ontving het Apollo-orkest verleden zomer eveneens een uitnodiging om een Concert in het Kurhaus te geven, doch door allerlei omstandigheden kon toen het plan niet doorgaan. Dit jaar werd de zaak krachtiger opgezet, de medewerking van de Orkestleden was grooter en als dit blad verschijnt staan wij bijkans aan den vooravond van de uitvoering. Welk een bijzondere onderscheiding Apollo door de uitnodiging van de Mij. Zeebad Scheveningen te beurt is gevallen behoeven wij wel nauwelijks toe te lichten: Wij meenen te weten dat dit het eerste Concert van een Studenten-orkest in de kurzaal is; bovendien staan de gewone Kurhausconcerten steeds op een hoog peil.

Dat de bekende zangeres Mej. Mia Peltenburg aan dit Concert hare medewerking verleent zet nog meerdere luister aan dezen avond bij. Ook het feit dat zij door een orkestlid, de heer B. Spanjaard zal worden begeleid, moge aangestipt worden.

Onmiddellijk werd van de zijde van den Senaat gepoogd om den avond grootsch op te zetten en dank zij de buitengewone bereidwilligheid van den Directeur van de Mij. Zeebad Scheveningen, den heer van Gheel Gildemeester zal het Concert op den 2den September geheel het karakter dragen van wat in de reclamebiljetten van het Kurhaus genoemd wordt: Studenten Gala-avond.

De Senaat mocht van het Kurhaus de beschikking verkrijgen over een vijfhonderd-tal vrijkaarten welke aan de Corpsleden en hunne dames worden uitgedeeld. Deze kaarten zijn Maandag en Dinsdag 1 en 2 September tusschen 4^{1/2} en 6^{1/2} uur op de Societeit Phoenix te verkrijgen.

Na afloop van het Concert zal voor de houders van de door den Senaat uitgegeven kaarten een dansavond worden ingericht in de Feestzaal van het Kurhaus. Aldaar zal gelegenheid zijn om, indien men dat wenscht, te souperen. De vermaarde Jazz-Band „The Excello's Five” zal op het bal voor het muzikale gedeelte zorgen.

De Senaat hoopt dat zooveel mogelijk Corpsleden den avond zullen bijwonen om aldus te toonen dat ook van onzen kant de Apollo-uitvoering in het Kurhaus op de juiste waarde wordt geschat. Men wordt verzocht in avondtoilet te verschijnen.

Dat het Concert juist op den eersten avond van den groentijd valt is zeer zeker te betreuren. Een andere datum was echter absoluut onmogelijk en het uitstellen van den groentijd ongewenscht. Ook meende de Senaat dat het verkeerd zou zijn de candidaat-leden voor dezen avond vrijaf te geven daar toch naar alle waarschijnlijkheid niet alle Corpsleden naar het Kurhaus zullen gaan.

Aan den dirigent van het Kurhausconcert, den Heer Leo Ruygrok zijn het Corps en Apollo grooten dank verschuldigd: zonder zijn doortastend optreden was een uitvoering daags na de vacantie, voorafgegaan nog door drie repetities niet mogelijk geweest. Aan zijn verdiensten als dirigent van Apollo en als componist van „Vivat Academia” worden elders in dit nummer door Prof. Dr. M. de Haas nog woorden van hulde gewijd, zoodat wij hiernaar mogen verwijzen. Wij zijn verheugd dat zijn beeltenis als eerste verschijnt in de rubriek: „Het spiegelbeeld van deze week”.

Naar men ons mededeelt zal het Apolloconcert draadloos in de wereld worden gezonden!
Vivat, floreat, crescat Apollo.

v. S.

LAGA EN DE INTERNATIONALE ROEIWEDSTRIJDEN.

Teun en Willy op den Olympos.

Was het kort geleden met de Nederlandsche roeisport nog vrij treurig gesteld, hoe geheel anders is de toestand nu.

Het afgelopen jaar heeft Holland een reeks buitenlandsche successen kunnen boeken, waarop ieder, die hier eenig aandeel in heeft gehad met genoeg kan terugzien en wanneer wij dan tevens nagaan in welk een korten tijd de evolutie heeft plaats gehad, dan dwingt dit werkelijk bewondering af.

Gaan wij de gebeurtenissen na van de laatste vier jaren, dan blijkt tevens de belangrijke rol, die Laga gespeeld heeft, om de Nederlandsche roeisport op het huidige peil te brengen.

Toen in 1921 Eyken beslag wist te leggen op de Diamondsculls juichte het geheele Corps, en terecht, want hiermee brak een nieuw tijdperk aan voor onze roeisport.

In hetzelfde jaar moest de Laga-acht het in Frankfurt echter afleggen en moesten wij ons daar tevreden stellen met het winnen van de Hochschul Vierer, een tweede-klas nummer.

Hieruit moge blijken, dat het succes in dat jaar zich nog beperkte tot enkele individueele prestaties, want behalve de Henley-overwinning wist de Lagasculler nog beslag te leggen op het Europeesche Kampioenschap te Amsterdam.

De eigenlijke omwenteling begon eerst in 1922. Niet alleen,

dat het Laga dat jaar is mogen gelukken een groot aantal prijzen te winnen, iets dat in de voorgaande jaren ook dikwijls het geval was geweest, maar het gehalte der ploegen was zooveel beter geworden en in dit jaar viel Laga de eer te beurt door de Nederlandsche Roeibond uitgenoodigd te worden, de Nederlandsche kleuren in Barcelona te verdedigen.

Ofschoon de nuchtere buitenstaander het aldaar behaalde succes slechts zeer matig vond, de roeiers en coaches oordeelden er anders over.

Door deze wedstrijd werd het ons eerst duidelijk, dat wij een overwinning niet meer behoeften te beschouwen als iets onbereikbaar, maar dat het slechts een kwestie was van willen: Waar een wil is, is een weg.

Op de ervaringen, aldaar opgedaan, werd voortgebouwd en de resultaten bleven niet uit. Na langdurige en serieuze training mocht het Laga gelukken een vier op de baan te brengen, die niet alleen alle prijzen wegsleepte maar tevens alle bestaande records verbeterde en het seizoen 1923 was daarom zoo bijzonder, omdat wij op de nationale wedstrijden ploegen te zien kregen, zooals wij die in ons land maar zelden gekend hadden.

Ook dit jaar was Laga de uitverkorene om in het nummer vier met stuurman Nederland op de Europeesche Kampioenschappen in Como te vertegenwoordigen en was het slechts aan een ongeluk te wijten, dat wij ons met de tweede plaats tevreden moesten stellen, terwijl wij zeven andere landen ver achter ons lieten. Het bleek dus, dat Holland en Zwitserland in dit nummer een klasse beter waren dan de overige mededingers.

Hier was gebleken, dat wij ons doel bereikt hadden.

Het roeipeil was op internationale hoogte gebracht en overwinningen konden nu niet meer uitblijven.

Wat zou ons het seizoen 1924 brengen?

Van de Barcelona-acht was niet veel meer over en zij die nog actief aan het roeileven deelnamen werden gekweld door examenzorgen.

Zouden wij het hierbij moeten laten?

Zou er een Olympiade gehouden worden, zonder dat Holland door een Laga-ploeg vertegenwoordigd zou worden?

Nee, dat mocht niet gebeuren en zoo kwam het dus dat begin Mei de nieuwe stuurmanlooze twee, die wij van eenige oud-leden ten geschenke hadden gekregen, werd uit gepakt, afgestoft, opgetuigd, te water gelaten en bemand met de heeren Rösingh en Beynen.

Het pleit was gewonnen, want ieder die Teun en Willy in deze combinatie had zien roeien, wist dat Nederland in dit nummer niet beter vertegenwoordigd had kunnen worden

dan door deze beide Lagaroeiers die deel hadden uitgemaakt van de Barcelona-acht en Como-vier en dus wisten wat er aan vast zat.

Over hetgeen zij presteeren zouden was ieder dan ook hoopvol gestemd en het in hun gestelde vertrouwen hebben ze niet beschaamd.

Na een uiterst spannende race, waarin de Franschen, die op hun beurt weer de Engelschen hadden geslagen, het hun nog duchtig lastig maakten, kwamen zij als eerste over de finish.

Voor het eerst ging de Nederlandsche vlag de hoogte in en werd het Volkslied gespeeld. Slechts zij die weten wat het is in het buitenland de nationale eer te verdedigen kunnen zich indenken wat er op dat moment in de gemoederen omging.

Aan Willy en Teun was het tenslotte gelukt het ideaal, waar wij drie jaar lang naar gestreefd hadden, te verwezenlijken.

Was het wonder, dat er 's avonds in het Hollandsche kamp groote vreugde heerschte en dat de roeiers, die een dagje uit training mochten gaan uitgelaten waren van vreugde?

De pret was niet van langen duur, want oogenblikkelijk moest er weer verder geoefend worden voor de Europeesche kampioenschappen. Het scheen of ze er den smaak van beet hadden want in Zürich mocht het hun gelukken het nummer twee met stuurman te winnen en hiermede was het afge-

lopen, ten minste wat betreft dit seizoen.

Wanneer wij de gebeurtenissen aan een nabeschouwing onderwerpen, dan moeten wij in de eerste plaats wijzen op de groote vooruitgang van de roeisport, in de laatste jaren en een woord van hulde aan allen, die hieraan hebben medegewerkt en in het bijzonder aan de heeren Rösingh en Beynen, is hier zeker op haar plaats.

Drie jaar lang hebben Willy en Teun zich met de grootste toewijding

en enthousiasme op de roeisport toegelegd en zich alle opofferingen getroost die een traintijd met zich meebrengt.

Wie hun drie jaar geleden zag ploeteren in een vastebankentub zou nooit gedacht hebben dat deze „stijve harken" voorbestemd waren nog eens een Olympiade te winnen.

En dit is het einde nog niet, want geen van beiden denkt er nog over zijn roeiersloopbaan af te breken, zoodat wij van dit tweetal nog veel kunnen verwachten en laten wij hopen dat de eerstvolgende overwinning op de Henley-baan zal plaats vinden.

Zes jaar achtereen heeft Laga een tijdperk van voorspoed gekend. Voorwaar niet onaardig.

Wat zal ons nu de toekomst brengen? W. A. S.

TELEGRAMMEN.

(Ontvangen na het ter perse gaan van dit nummer).

PARIJS (HAVAS DRAADLOOS).

De overwinnaars Olympiade Beynen en Rösing zullen vermoedelijk 16 September naar Delft afreizen.

INHOUD.

Redactioneel: Voorwoord. Uit 't Roode Kamertje: Berichten; De Groentijd. Vereenigen: De Apollo-uitvoering in het Kurhaus; Laga en de Internationale Roeiwedstrijden. Het Spiegelbeeld van deze week; Die Tendencieuse Cronique. Technische Hoogeschool: Mededeelingen; De Wetenschap in de Verdrukking. Gedachten en Gedichten: Het Groningsch Openluchtspel; Onthullingen. Advertenties.

ANNO 1828

VAN OUDS BEKENDE
BLOEMENMAGAZIJN VAN
L. J. v. d. Valk J.F.Zn.

IS ALLEEN GEVESTIGD
OUDE DELFT 109
TELEFOON 337.

UNIVERSITEITS BOEKENCENTRALE

HERTOG GOVERTKADE 8 - TEL. 966

**Groote voorraad studieboeken,
schrijf- en teekenbehoefden**

SPECIAAL ADRES VOOR STUDENTEN

Stoom-Wasch- en
Strijkinrichting
„HELDERLUST”

G. J. van der Meer

Hugo de Grootstraat 52/54
Telefoon 540

Behandeling van de fijne
Heerenwasch:

BOORDEN, OVERHEMDEN
MANCHETTEN, ENZ. ENZ.

Ontvlecken en oppersen
van Heeren-Costuums.

ZEER BILLIJKE PRIJZEN.

Atelier WITTE

FOTOGRAAF v/h D.S.C.
Coenderstraat 34
Telefoon 240

SPECIALITEIT IN
KUNSTLICHTOPNAMEN

Bij dag en nacht
overal te ontbieden.

SPECIAAL ADRES VOOR
HET AFWERKEN VAN
EIGEN GEMAAKTE
OPNAMEN

Laat werken den sluiters!
De rest doen wij.

Speciaal adres voor alle mogelijke
soorten Foto-toestellen
tegen den
meest concurrerenden prijs!

F. OOSTERHOFF

ANTIQUITEITEN

VOORSTRAAT 43 - DELFT

HUIS VAN DEN EERSTEN RANG

BEKEND DOOR ZUN MOOIE LIGGING
EN UITMUNTENDE KEUKEN

WIJNHAVEN 6-7
- DELFT -

ZALEN VOOR VERGADERINGEN & PARTIJEN

D. C. NIENHUIS

Choorstraat 30
Telefoon 258

Stoffeerderij - Behangerij
Decoratiën, Verhuizingen

Divans en divankleden
in groote verscheidenheid

Clubfauteuils
Liberty stoelen

Billijke prijzen
Flinke, vlugge bediening

Ieder student Loopt
en Koopt een stok bij

Gebr. Spee

Peperstraat 15

TH. V. D. MEER
OPTICIEN. 1STE KLAS INRICHTING.
Voorstraat 55. Tel. 535.
Delft.

DELFA-BIOSCOOP TEL. 155

van 29 Aug. tot 4 Sept. iederen avond 8 uur als 1e Hoofdnummer

Napoleon en de Twee Sergeants

is een filmwerk, dat ons terugvoert naar een tijdperk van heldendaden. Een tijdperk waar alle geschillen met de wapenen beslecht werden. Een periode van roem en eer. De Twee Sergeants een militair drama uit den tijd van den grooten Napoleon zien, is een voorrecht, dat U zich niet moogt laten ontgaan.

2e Hoofdnummer

HOOT GIBSON

in **DE DOLENDE COW-BOY.**

Zie Hoot Gibson in den liefdeswedloop. De spannende paardenren tusschen „Donderslag” en „Goudwonder”. Men had den dolende cow-boy voor den wedstrijd verdoovingsmiddelen toegediend... het was of hij dronken was... en toch behaalde hij de overwinning. De voornaamste vrouwenfiguur wordt op charmante wijze door de bekoorlijke Laura La Planta, bekend uit: De Reis om de Wereld in 18 dagen” uitgebeeld.

DE BEERENJAGERS

een dolle klucht in 2 acten, met Lee Moran in de hoofdrol. Verder uitgebreid program met LAATSTE WERELDNIEUWS.

Banketbakker
en Kok

J. J. VAN GILS
Fa. GUSSENHOVEN

Uitsluitend 1ste kwaliteit

Speciaal adres voor
heerlijke Theekoekjes
en zeer fijne Bonbons

Beleefd aanbevelend.

Binnenwatersloot 30
Telefoon 18.

Delfgauwsche Weg 5
Telefoon 295.

HET SPIEGELBEELD VAN DEZE WEEK.

LEO RUIJGROK.

Sedert 1921 heeft Leo Ruijgrok alle repetities en uitvoeringen van Apollo geleid en ieder die het voorrecht heeft gehad daaraan mede te werken zal zich met genoeg herinneren de ernstige, degelijke wijze, waarop Ruijgrok zich van deze taak gekwetend heeft.

Geen moeite of inspanning was hem te groot, waar het Apollo gold. Zijn leiding was zachtzinnig, gemoedelijk zou men kunnen zeggen, en toch krachtig; nimmer werd tijd verspild bij de repetities en toch konden de leider en de orkestleden hun frisheid er bij bewaren.

Onopgesmukt in woord en gebaar weet hij zijn muzikale intenties en gevoelens op zijn orkestleden over te brengen en hen te doen gevoelen, wat zij spelen. Deze zullen hem dankbaar zijn voor het vele dat zij in hun muzikale ontwikkeling aan zijn leiding en inspiratie te danken hebben.

Apollo en Ruijgrok hebben met elkaar goede jaren beleefd. In 1922 waren aan de orde de 5de symphonie van Tschajkowsky, de Akademische Fest-ouverture van Brahms en het 5de piano-concert van Saint-Saëns, waarvan de klavierpartij werd vervuld door Mej. Julia Aerts.

In 1923, bij de uitvoering ter gelegenheid van het XVe lustrum van het D.S.C., verleende Mevrouw Noordewier-Reddingius hare medewerking. Tevens werd toen ten gehore gebracht de ouverture Vivat Academia, opgedragen aan Apollo, waarmede de componist Leo Ruijgrok een groot succes behaalde.

Ten slotte op 4 April 1924 leidde hij het concert, dat ter gelegenheid van het XVe lustrum van Apollo werd gegeven; L. Zimmermann droeg toen het vioolconcert van Beethoven voor met begeleiding van het orkest.

Moge Ruijgrok nog vele jaren onze „populaire” leider blijven en de leden van Apollo blijfven deze leiding op prijs te stellen door trouw op de repetities te verschijnen.

Delft, 27-8-'24.

M. DE HAAS.

Die Tendencieuse Cronicke.

Wij kunnen tegenspreken het gerucht dat mej. T. H. zich het afgelopen jaar gewasschen heeft. Zij heeft slechts oude kleeren voor nog oudere kleeren verwisseld.

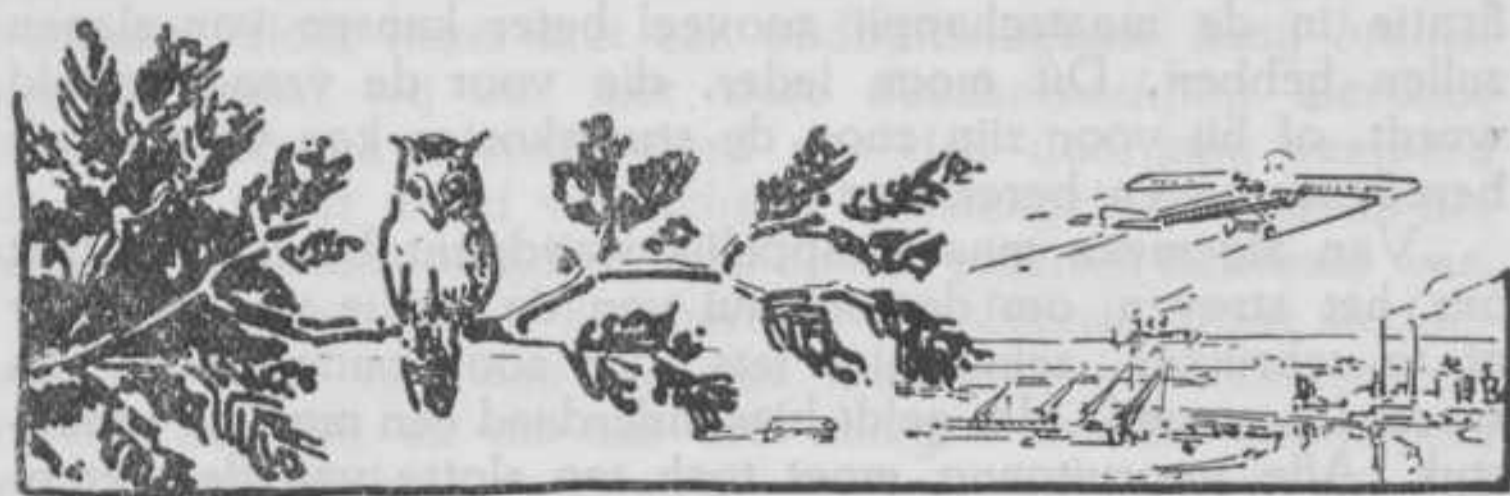
♦♦

Er kwam onlangs iemand op ons af die meedeelde nog nooit gerepeteerd te hebben. Het bleek dan ook dat hij geen ingeschrevene aan de T. H. was.

♦♦

Naar wij vernemen is de voornaam van den Directeur van de Societeit Phoenix inderdaad: Piet.

♦♦

TECHN. HOOGESCHOOL

Benoemd is tot Rector-Magnificus der T. H.: Prof. C. Feldmann, en tot Secretaris van den Academischen Senaat: Prof. Dr. G. A. F. Molengraaff.

De volgende nieuw benoemde Hoogleraren treden met deze cursus in functie:

Prof. Ir. G. H. van Mourik Broekman (de Waterbouwkunde).
Prof. Ir. G. Diehl (de Architectuur).
Prof. Ir. M. J. Granpré Molière (de Architectuur).
Prof. R. L. A. Schoemaker (de Architectuur).

Voor hen, die aan de T. H. ingeschreven wenschen te worden, is de dag der inschrijving:

Voor aanstaande eerstejaars Maandag 2 September;
voor anderen Dinsdag en Woensdag, respectievelijk 3 en 4 September.

Het Civiel- en Bouwkundig Studentengezelschap „Practische Studie” organiseert twee buitenlandsche excursies.

Een civiele excursie naar België en Limburg, en een bouwkundige naar Parijs.

Wij verwijzen naar de rondgestuurde programma's en herinneren er slechts aan dat zij die na 7 September zich nog niet hebben opgegeven of hun inleggeld nog niet hebben voldaan, niet meer aangénomen kunnen worden.

Men zende opgaven en inleggeld aan den Heer F. J. M. Bourdrez, Danckertstraat 35, Den Haag.

DE WETENSCHAP IN DE VERDRUKKING.

Onder dezen titel publiceerde de N. Rott. Courant in haar avondblad D van 25 Juli een belangrijk hoofdartikel. Het onderwerp is actueel genoeg gebleven om er hier iets van te laten volgen:

„In de laatste jaren hebben wij bij herhaling gelegenheid gehad, in het licht te stellen, dat hier te lande het intellect meer en meer in de verdrukking geraakt. De overheid, rijks-, zoowel als provinciale- en gemeente-overheid, zijn in dit opzicht niet zonder schuld. Bij elke nieuwe vaststelling van bezoldigingen bleken brute kracht en routine in vergelijking met het intellect beter bedacht, zoodat degenen, die ter richtige vervulling van hun taak of betrekking over eene dosis wetenschap moesten kunnen beschikken, het loodje legden.

Wij hebben meer dan eens op het kwaad van deze nieuwe overheidsneiging gewezen. Het uitgestrooide zaad begint wortel te schieten. Men wordt nu bang, te gaan studeeren. Van verschillenden kant kwamen daarenboven in den laatsten tijd waarschuwingen los, om het jonge, opgroeiend geslacht van wetenschappelijke studie zoo niet af te schrikken, dan toch zich nog eens driemaal te doen bedenken, eer het eene wetenschappelijke vorming en loopbaan zou kiezen”.

Hierop volgt een korte opsomming dezer waarschuwingen, welke wij niet over behoeven te nemen. De N. R. C. gaat voort:

„Wij zullen van deze propaganda niets zeggen. Wij mogen veronderstellen, dat de hoogstaande mannen, die achter en voor de schermen eraan mee doen, zich hunne verantwoordelijkheid wel bewust zijn, en het algemeen belang op deze wijze behartigen. Trouwens, ook wij zullen over het gevaar, dat zich een zoogenaamd wetenschappelijk proletariaat zou gaan vormen, niet luchtig spreken”.

„Daartegenover mogen wij echter de oogen niet sluiten voor hetgeen het verschijnsel, dat zich aan ons voordoet, toch ook bedenkelijks heeft. Wij zullen hier niet de vraag stellen, of de individuen, die ten gevolge van de geuite waarschuwingen van de studie afzien, er beter aan toe zullen zijn, zoo zij zonder eenige wetenschappelijke opleiding of eenigen ondergrond van breeder ontwikkeling in de maatschappij hun weg moeten gaan zoeken. Het moge waar zijn, dat de voor-

uitzichten voor pas afgestudeerde juristen, biologen, chemici, ingenieurs en anderen op het oogenblik zeer slecht zijn — daartegenover mogen degenen, die voor studie in de termen vallen en nu misschien hun aanvankelijk plan prijsgeven, ook wel eens overwegen of zij zonder wetenschappelijke kwalificatie in de maatschappij zooveel beter kansen van slagen zullen hebben. Dit moge ieder, die voor de vraag gesteld wordt, of hij voor zijn zoon de studiekosten kan wagen, zelf berekeneeren en berekenen”.

„Van algemeen maatschappelijk standpunt beschouwd lijkt ons het streven, om de jongelui van de studie min of meer af te schrikken, zeker niet iets, dat zoo zonder meer kan worden gesteund. Het geldt hier inderdaad een moeilijk vraagstuk. Alle vooruitgang moet toch ten slotte van de wetenschap komen. Geen maatschappelijk leidend betrekking is er, of voor de richtige vervulling is nu eenmaal eene dosis kennis noodzakelijk, welke slechts door methodische studie verkregen kan worden en verder ontwikkeld. Handel en bedrijf zijn te gecompliceerd geworden, dan dat zij op den duur hun roeping zullen kunnen volbrengen, zonder dat daarin eene groep van medewerkers wordt opgenomen, die eene basis van kennis hebben, als aan onze universiteiten en hoogeschoolen moet worden verkregen. Naar mate deze instellingen van onderwijs minder bezocht zullen worden, naar mate het sluimerend intellect, dat aan onze inrichtingen van hooger onderwijs opgewekt worden kan, van de studie wordt afgehouden, zal ook de vooruitgang op allerlei gebied worden vertraagd.”

„Wij willen, gelijk gezegd, de waarschuwingen van geleerde en tot oordeelen bevoegde mannen, als waarop wij boven doelden, geheel in hunne waarde laten, doch meenen toch ook in het licht te moeten stellen, dat het vraagstuk niet alleen uit individueel maar ook uit algemeen maatschappelijk oogpunt behoort te worden overwogen. Daarom willen wij gaarne hier ter plaatse de waarschuwing aanvullen met eene aansporing tot alle degenen, die in de gelegenheid zijn, jonge menschen een voet in den stijgbeugel te helpen zetten, om toch vooral over de aanbeveling, die van ouds in eene wetenschappelijke vorming gelegen is, niet te licht heen te glijden.”

„De overheidsinstellingen hebben hier zonder twijfel eene taak te vervullen. In de jaren na den oorlog is het intellect in overheidsdienst meer en meer miskend. Het vervloekte nivelleeringsstreven, dat zich in de laatste jaren steeds sterker heeft geopenbaard, ten gevolge waarvan de ongeschoolde arbeider allengs met den geschoolden gelijk wordt gesteld; de lagere ambtenaar steeds meer naar boven geheven wordt en de hogere gedrukt; en ten slotte de intellectueel ontwikkelde en de gestudeerde ambtenaar niet als in *aard* van de overige ambtenaren onderscheiden, doch slechts in *graad* van hen een beetje verschillend geacht wordt — dat nivelleeringsstreven heeft reeds onnoemelijk veel kwaad gedaan.”

Het slot behandelt een salariskwestie.

Wij willen echter een enkele opmerking aan het artikel vastknoopen.

Daartoe zullen wij speciaal de ingenieursstudie beschouwen. Jaarlijks studeeren enkele honderdtallen jonge ingenieurs af, voor welke hier in Nederland en Indië — of in het buitenland bij een Nederlandsche onderneming — geen voldoende plaatsing mogelijk is. Het gevolg daarvan is ten deele afvloeiing naar het buitenland. In het eerste geval vormt zich het intellectueele proletariaat, waarover ook de N. R. C. niet luchtig wil spreken. In het andere geval heeft de Staat welke toch voor een belangrijk deel heeft bijgedragen in de kosten voor de ingenieursstudie een voor haarzelf onproductief werk verricht. Alleen staat daar tegenover een mogelijke en waarschijnlijke verhooging van het aanzien tegenover het buitenland.

Beide gevallen — werkloosheid en afvloeiing naar het buitenland — zijn thans zeer verbreid. De schatting lijkt ons niet te hoog dat, in Delft alleen, de regering jaarlijks één miljoen besteedt tot het opleiden van voor den Staat onproductieve intellectueelen; den Staat in zijn meest algemeene beteekenis bedoeld.

Wij meenen dat een dergelijke hooge uitgaaf voor dat doel niet besteed mag worden, juist nu de wetenschap financieel dermate in het gedrang komt. Een meer productieve bestemming zou daarom zeer goed mogelijk zijn.

Men zal misschien tegenwerpen dat de toestand, zooals deze thans is, veranderen zal en dat, in de toekomst, wél eenige honderdtallen ingenieurs jaarlijks geplaatst zullen kunnen worden, b.v. in verband met een meer uitgebreide kolonisatie in Indië. Ons antwoord daarop is dat zoo iets toch min of continu zal geschieden en dat een dreigend tekort niet zal kunnen plaats hebben, dan na het verdwijnen van die groote groep van werklozen en van hen die zich met een mindere werkkring hebben moeten tevreden stellen, deze groep zal dan voor verscheidene jaren als vliegwielen kunnen werken. Daarom ook lijkt het ons een feit dat men met een aanmoediging tot hogere, intellectueele studie niet te voorzichtig kan zijn.

„Alle vooruitgang moet ten slotte van de wetenschap komen” schrijft de N. R. C. Die vooruitgang, lijkt ons, is slechts

mogelijk indien zij gebaseerd is op een evenwicht tusschen de factoren die de samenleving beheerschen. Een verstoring door een groote ontwikkeling der wetenschappelijke factoren, zal geen vooruitgang beteekenen, indien zij geschiedt ten nadeele der andere factoren.

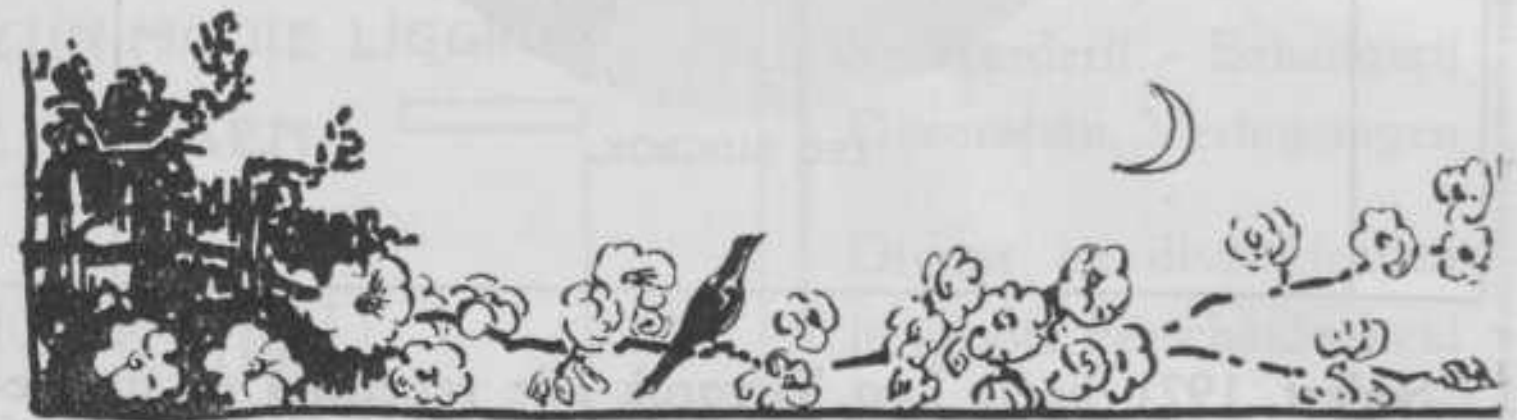
De groote toeloop naar de hoogeschoolen heeft bovendien een schaduwzijde gehad, waarop nog even gewezen moet worden.

Volgens de meening van velen is het wetenschappelijk peil der afgestudeerden gedaald. Zoowel het geringere contact tusschen hoogleeraren en de talrijke studenten, als het ontstaan van zoiets als „examenvee”, genummerd, onbekend en naamloos, draagt hiertoe nog bij.

De overvloed van intellectueelen drukt ten slotte zeer sterk hun maatschappelijke als hun finantieële positie. Ook hier geldt de wet van vraag en aanbod, wellicht meer bedekt, maar dan ook des te bedenkelijker.

Dit is hetgeen we zouden willen opmerken: als de N. R. Ct. wil waarschuwen tegen een lichtvaardig afzien van wetenschappelijke studie, dan zal de redactie ons aan haar zijde zien, doch het is hoog tijd dat zij, die te beslissen hebben over de opleiding van a.s. wetenschappelijk gevormden, zich zeer bewust worden van de groote teleurstellingen en moeilijkheden waarmee de toekomstige intellectueel te kampen zal hebben. En daartoe is het noodig dat de waarschuwingen van bevoegde zijde, zooals de N. R. Ct. die trouwens ook opsomde, niet ophouden vóór de gezonde toestand weer is teruggekeerd.

J. v. S.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN

HET GRONINGSCH OPENLUCHTSPEL.

„S LEVENS BRUILOFTSFEEST”.

EEN VERGELIJKING MET „DE TORENBESTORMER”.

Niet slechts met veel belangstelling maar ook met veel verwachting werd van Delftsche zijde het Openluchtspel, dat ter gelegenheid van het Groningsche Lustrum zou worden opgevoerd, tegemoet gezien.

Ook met een zeker trots; was het niet vleiend dat het Groningsche Corps voortging op den weg, die door Delft was ingeslagen? Een spel met diepe gedachte, van groote, cultureele waarde; vertegenwoordigers van alle Kunsten saamwerkend om iets schoons tot stand te brengen, gelegenheid van ieder lid van het feestvierend Corps om mede te werken aan dit feest voor allen; dit waren mogelijkheden die niet geboden waren in het kader van de vroeger Maskerade, die, hoe verrijnd-schoon ook, uit den aard der zaak niet boven de waarde eener getrouwe historische reconstructie konden uitkomen. Met dat al bleef de nieuwe poging een waagstuk; Delft heeft gewaagd en gewonnen, de weg was gebaad.

Het Groningsche Corps heeft als het ware met andere kleuren op hetzelfde stramien voortgeborduurd. Daarin ligt voor ons, Delftenaars, een rede tot verklaarbare en gemotiveerde trots.

Bij de beoordeeling van dergelijke Openluchtspeelen moet men rekening houden met de tamelijk beperkte mogelijkheid tot variatie. Zij grijpen terug tot de oude Mysteriespeelen der Middeleeuwen en bijna steeds hadden deze een religieusen achtergrond. Valt deze weg en wil men er een meer algemeene, elk-persoonlijk-rakende grondgedachte meer in de plaats stellen, dan komt men bijna noodwendig tot Spelen waarin de Mensch met zijn deugden en ondeugden een voorname rol vervult. Hetzelfde geldt voor de uitbeelding: de symbolische gestalten zijn niets anders dan in groepen van menschen uit te beelden, zooals de Regisseur van het Delftsche en Groningsche Spel, de Heer Johan de Meester Jr. onlangs in een opstel over Openluchtspel in het Gentsche tijdschrift „Pogen” heeft uiteengezet.

Men zij er dus op voorbereid bij elk dergelijk spel weder herinnerd te worden aan een vorig. Dit doet niets af aan de waarde, evenmin ligt in de constatering ervan iets onaangenaams of afbrekends; de logica voorspelt en verklaart het!

Inderdaad gingen bij de aanschouwing van 's Levens Brui-
loftsfeest mijn gedachten meermalen terug naar „De Torenbestormer”, nu eens ons met meer waardeering voor het eerste dan weer voor het laatste.

Een belangrijke drawback vergeleken bij Delft vond ik het terrein: vergeleken bij het fraai afgesloten Marktplein met de kerk, die beide geheel waren opgenomen in de handeling, moest het Be Quickterrein, dat zoo goed als mogelijk was afgesloten door een rij ingeplante boomen, wel afvallen.

Boven op de (weinig origineele) troon stak een groote, vuurroode bloem prachtig af tegen den hemel. Ontluikend baarde zij het „Leven” dat in de gedaante eener jeugdige Groningsche schoone hoog boven het Spel troonde en het beheerschte. Achtereenvolgens trachtten nu de Rijkaard, de Genotzike en de Heerschzuchtige Het Leven (de bruid in dit Spel) te veroveren door haar datgene aan te bieden wat henzelve het meest na aan het hart ligt. Geen van hen mag er in slagen de bruid te verwerven, de Jeugd zegeviert echter en in de derde Acte van het Spel wordt het Bruiloftsfeest van het Leven met de Jeugd gevierd.

„De overwinning van de Jeugd”, ziedaar de grondgedachte van het Spel.

In Delft werd de worsteling van de Geest en den Stof uitgebeeld, een strijd die ieder in zijn „Sturm und Drangperiode” zelf beleeft. En al moge het ook waar zijn dat dit conflict grooter dramatische kracht bezit dan het Groningsche gegeven, erkend moet worden dat het laatste meer aansloot bij het Studentenleven.

Een bijzondere vermelding verdienen de maskers. Hoe artistiek waren die van de Vreugden en Smarten getroffen! In geen geringe mate werkte het gebruik der maskers ertoe mede om de suggestie, die van de groepen uitging te accentueeren. Vooral ook het masker van den „Dood”, die door Mej. Margeret Walker subliem werd uitgebeeld (wat kille ijzigheid betreft was haar dans een waardigen tegenhanger van de Delftsche Doodendans!) was diep aangrijpend van expressie.

Het derde bedrijf voldeed hier beter dan het Delftsche, was meer een hoogtepunt. Evenals de gedachte die aan het Spel ten grondslag heeft gelegen was het vroolijker, meer in aansluiting met het studentenleven. Zoowel van kleur als van plastiek, waren de rijen van feestvierende kinderen en studenten (in de faculteitskleuren uitgedost) een genot voor het oog. Bovendien was het juist gezien om deze groepen reeds van den aanvang af door hun aanwezigheid onder de toeschouwers mede te laten werken om den band tusschen het publiek en de spelers te demonstreeren. Hoeveel duidelijker sprak deze oplossing dan de feestvaantjes, die in Delft hetzelfde doel hadden!

Tot mijn spijt verkeerde ik in de onmogelijkheid om de Tweede Opvoering bij te wonen, zoodat ik mij over de Muziek, die in vele opzichten viel te roemen, geen vast oordeel kan vormen.

In het bovenstaande zijn enkele indrukken van 's Levens Bruiloftsfeest, gezien door een Delftenaar, weergegeven. Ik wil er nog aan toevoegen dat men tijdens het Lustrum van Groningsche zijde nog meermalen hulde heeft gebracht aan het pionierswerk dat ons Corps op het gebied van Openluchtspel heeft verricht. Ook de Regisseur was ons nog zeer dankbaar voor de gelegenheid die hij gehad heeft om zijn ideeën omtrent Openluchtspel in werkelijkheid om te zetten. Toen wij hem gelukwenschten met het succes dat hem ook in Groningen zoo ruimschoots ten deel was gevallen zeide hij: „Dat heb ik allemaal aan jullie te danken!”

Na Delft heeft Groningen een welgeslaagd Openluchtspel ter gelegenheid van zijn Lustrum opgevoerd. Wat zal Leiden ons in 1925 te aanschouwen geven?

Delft 26-8-'24

v. S.

ONTHULLINGEN.

PALLIETER ONTMASKERD.

(VAN ONZEN SPECIALEN CORRESPONDENT).

Naar aanleiding van het geweldig succes, welke het boek „Pallietier” in ons land verwierf, werd door de voorloopige redactie van „de Spiegel” een commissie ingesteld tot onderzoek naar de waarachtigheid van dit oogenschijnlijk eerlijk boek. Deze commissie nu deelde ons na uitgebreide nasporingen het volgende mede.

Het is ons gebleken, dat het boek „Pallietier” geenszins op natuurgetrouwheid is gebaseerd; integendeel, het geheel maakte op ons den indruk, van *opgeschroefd* te zijn, ja zelfs, dat het niet geheel vrij te pleiten is van *humbug*. (Cursivering van ons. Red.).

Wij sloegen onze tenten op aan de oevers van de Neth, de ontelbaar geroemde rivier, waarin Pallietier elken morgen dook om er een verfrisschend bad te nemen.

Dit is geheel onmogelijk! Wanneer Pallietier éénmaal slechts deze poging in werkelijkheid ten uitvoer had gebracht, hij ware *gestikt in den modder*, zoo hij zich ten minste *den nek niet gebroken* had!!

Dit riviértje, beschreven als een wonder van zoete geuegten, is slechts voor een klein gedeelte gevuld met *drabbig vocht, zwartachtig van kleur en stinkt!!*

Om ons geheel te kunnen overtuigen van de *opgeschroefdheid* dezer zwempartijen hebben ook wij een poging gewaagd ons in het niet zeer aanlokkelijke vocht te begeven. Dit gelukte ons na *eindelooze moeilijkheden*, en was niet van *levensgevaar* ontbloot. Een steile wand daalde loodrecht naar beneden, dicht bezet met een ondoordringbare haag *brandnetels*. Nadat wij ons met ware *doodsverachting* hierdoor heen hadden geworsteld, werd ons den doorgang versperd door een *dicht woud* van *scherpe rietstengels*, die ons in het vleesch sneden, zoodat het *bloed op vele plaatsen* zichtbaar was.

Nog was het water niet bereikt. *Een breede strook modder* scheidde ons van den stroom. Ook den verstikkingsdood trotseerden wij en na ons met eenigen weerzin gedompeld te hebben in het vaalgrauwe water, ondernamen wij den terugtocht.

Het is onnoodig te zeggen, dat we in een *ontoonbaren toestand* den vasten wal bereikten. *Hiermede hadden wij den Pallietier ontmaskerd!!!*

Na veel moeite gelukte het ons in een slootje een weinig te reinigen en begaven ons naar den heer Timmermans, welke de verantwoordelijke redacteur is van den *Pallietier-verdichtsel*. Toen we hem hierover interpelleerden, *bleef hij eenigen tijd een verklaring schuldig!!!*

Op zijn gezicht was duidelijk *grote verwarring* te lezen. Na herhaald aandringen ontlokten wij den heer Timmermans ten slotte deze bekentenis.

Pallietier is een hersenschim!!! Het geheel is een verdichtsel!!!

Tot zoover het oordeel van de commissie, Nadere explicaties lijkt ons overbodig.

Voor de zooveelste maal is het gebleken, dat het goedge-loovig publiek *er weer ingevlogen* is. Het is onze taak met nadruk te wijzen op deze rotte plek in onze literatuur en wederom is het spreekwoord van toepassing gebleken: „Hij liegt, alsof het gedrukt staat”.

Zooeven bereikt ons het bericht, dat de commissie tot opsporingen van rotte plekken in onze literatuur haar taak nog niet als voleindigd beschouwen mag, zoodat wij met groote belangstelling nadere onthullingen tegemoet zien.

No. 2 VAN „DE SPIEGEL” VERSCHIJNT OP
DEN 12den SEPTEMBER.

BOEKHANDEL
W. D. MEINEMA

TECHNIEK
LITTERATUUR

HIPPOLYTUSBUURT 4
DELFT - TELEFOON 160

Firma S. Wolterbeek

(Gerechtigd tot het voeren van
het Zinnebeeld van het Corps.)

Levert alle artikelen voor
UW

ONTBIJT

LUNCH

DINER

SOUPER

Wijnhaven 19 - Telefoon 199

Indrie jaar eigenaar

van een

Piano, Kunstspelpiano, Vleugel
- Orgel of Kunstspelorgel -

door eenvoudig huren. Alle bekende merken worden met 10 jaar garantie door geheel Nederland geleverd.

Vraagt nieuwe catalogus No. 23 en conditiën.

N.V. HEES & Co., DELFT, PIANO- EN ORGELFABR.

A. HILLEN

A. HILLENOUDE DELFT 82
BIJ DE PEPERSTRAAT

IS HET ADRES
VOOR EERSTE
KLAS SIGAREN
EN SIGARETTEN

... TEVENS ...
DE GROOTSTE
SORTEERING

Firma H. HABEKOTTE & Co.

OFFICIAL **Ford** DAELERS

DELFT, POORTLANDLAAN

TELEFOON No. 906

Drukkerij W. D. Meinema

Speciaal ingericht voor

Vereenigingsdrukwerk

en Dissertaties

HIPPOLYTUSBUURT No. 4

TELEFOON 160

TE HUUR

een Zit-Slaapkamer, met of zonder
pension.Te bevragen:
H. J. Bekker, Berkstraat 6, Rijswijk.**C. SCHOUTEN**IS HET BESTE OP
HET GEBIED VAN**MAATKLEEDING**

OUDE DELFT 113-115.

**DELFTSCHE FOTOHANDEL
FRED. ALEX ALBERS**

FOTOGRAAF

Oostplantsoen 10, tusschen Delftsche Sport en Rietveldse Toren

Speciaal adres voor ontwikkelen van platen en films.

— Afdrukken tegen billijk tarief. —

Levert alle benodigdheden voor lage prijs.

Schitterende collectie toestellen voorradig.

BLOEMENMAGAZIJN
„DE CONCURRENT”

J. ALEMAN

OUDE DELFT 29

NABIJ DE ROTTERDAMSCH E POORT

VLEUGELS
PIANO'S
ORGELS

G. J. M. van HoekOUDE DELFT 80
TELEFOON 481

Leverancier van
het D.S.C.

GEVESTIGD SEDERT 1885

Fa. K. v. d. LAANN. & W. v. Loenen (opvolgers)
Markt 63c - Telef. 235

Horloges
Klokken
en Wekkers

Stopwatches tot op
 $\frac{1}{5}$ $\frac{1}{10}$ en $\frac{1}{100}$ seconde
nauwkeurig.

Speciale reparatie-inrichting

* *
A. J. PRINS
CHOORSTRAAT 4

TIT

Teekentafels
Passerdoozen

* *

Electrische Wasch- en
Strykinrichting

A. van Osselen

Nieuwe Schoolstraat 10-12

Specialiteit in de
fijne Heerenwasch

Geregeld afhalen en bezorgen

Luxor Theater
VANAF 29 AUG. — 4 SEPT.

Feestprogramma
TOM MIX

IN
De Drie Goudstukken

HAAR HELD**De Chauffeur**

Twee geweldige lachfilms.
met Amerika's beste komieken.
Lupine Lane en Clyde Cook
bekend uit de Zeeroovers en
de Toreador.

OLYMPIADE No. 5.
Schermen, Boksen en Worstelen.
Verder uitgebreid programma.